

Plus **Recensie**

Kunstenares Kathe Burkhart is liever de boze stiefmoeder dan Sneeuwwitje

Abonneren vanaf €1,50 per week

Kreng: from the Liz Taylor Series. De vrouw met sneeuwwitte huid, blauwe ogen en ravenzwart haar is een constante in het werk van Kathe Burkhart. BEELD GERT JAN VAN ROOI

Voor het eerst zijn alle 'Nederlandse' Liz Taylorschilderijen van Kathe Burkhart samen te zien. De ruimte van Rozenstraat knalt bijna uit elkaar van zo veel feminisme met woedende punkenergie.

Edo Dijksterhuis 17 oktober 2022, 03:00

Twee jaar geleden werd het woord coronawijf opgenomen in de Dikke Van Dale, een neologisme dat past in een lange

Abonneren vanaf €1,50 per week

letters onder een afbeelding van een vrouw op een brancard komt de verwensing wel binnen.

Het is een vrouw die je maar één keer hoeft te zien om haar daarna nooit meer te vergeten. Ze heeft ravenzwart haar en fonkelend blauwe ogen. Haar huid is wit en haar jurk knalgroen. Iedereen met een beetje besef van populaire cultuur uit de tweede helft van de twintigste eeuw herkent hier meteen Liz Taylor in. De actrice had een rijke carrière op het bioscoopscherm en een veelbesproken privéleven. Ze trouwde acht keer met zeven verschillende mannen, liet zich door niemand de mond snoeren, hield er een jetsetlifestyle op na en behoorde tot de eerste celebrity-aidsactivisten.

Rolmodel

Sinds 1982 maakt Kathe Burkhart schilderijen met de actrice in de hoofdrol. Voor de Amerikaans-Nederlandse kunstenaar die al dertig jaar deels in Amsterdam woont, is Taylor het ultieme rolmodel, de stekelige en eigenzinnige tegenhanger van de blonde bimbo's die de filmindustrie doorgaans promoot als vrouwelijk ideaal. Ze is liever de boze stiefmoeder dan Sneeuwwitje.

Advertentie

Burkhart voert haar alter ego op in voorstellingen die doen denken aan filmposters en mengt er autobiografische elementen doorheen. In een werk wordt 'Liz' met de vlakke hand in het gezicht geslagen door een man met goud haar. Wie de titels op de boekenplank achter dit tafereeltje van huiselijk geweld bekijkt, ziet onder andere Burkharts eigen roman *Deux poids, deux mesures* maar ook feministische evergreens als *Sisterhood Is Forever* en *Sexual Personae* van Camille Paglia. De titel van het werk: *Hufter*. Net als bij *Coronawijf* is het woord in grote letters op het doek gekwakt.

Abonneren vanaf €1,50 per week

In het unieke overzicht dat Rozenstraat nu toont van Burkharts ‘Dutch Lizes’ – alleen de doeken uit de Stedelijk-collectie ontbreken – zijn onder meer nog *Matennaaiër*, *Tang*, *Kenau*, *Trut* en *Sick Puppy* te zien. Op wie die scheldwoorden slaan, is niet altijd duidelijk. Is de panda in sm-pak nu *Viespeukje* of is dat Liz die hem op bed legt?

Burkhart speelt graag met die verwarring. Net zoals ze haar schilderkunst vermengt met plakplaatjes, nepbont en zelfs echte belastingaangiftes. Samen met het schrille kleurgebruik versterken ze het punkgevoel waardoor de schilderijen van de wand knallen. Hier heerst de woedende energie van een vrouw die lak heeft aan conventies en weigert slachtoffer te zijn.

Het Parool

Kathe Burkhart: Coronawijf and Other Works

T/m 27 november

Rozenstraat – a rose is a rose is a rose

Rozenstraat 59

Lees ook

Waar zijn de queer dansplekken, ook op World Coming Out Day?

Revalt onze journalistiek nu?

Abonneren vanaf €1,50 per week

